

[Finansministeren.]

har aldeles ikke været indblandet i de Forhandlinger, der i Fjor førtes angaaende Lønningslovens finansielle Bestemmelser.

Det ærede Medlem spaaede mig, at jeg vilde faa mit Bord fuldt af Henvendelser i Sommerens Løb. Ja, dér har det ærede Medlem vistnok været en udmærket Spaaemand, for hver Gang man rører ved Tjenestemandsløven, skal man nok faa at se, at man fra andre Sider end deres, hvem Forslaget gælder, møder frem med Analogier og formentlig berettigede Krav i Forbindelse med det stillede Forslag. At dette vil ske ogsaa her, ja, derom er jeg ikke i mindste Tvivl.

Men der er et andet Forhold, om hvilket jeg heller ikke er i Tvivl, nemlig at saadanne stærke Grunde, som med Hensyn til Assistentklasserne kan anføres for, at der bør ske en Forbedring i deres Avancementsforhold, findes ikke hos andre Tjenestemænd. Det er min bestemte Overbevisning, efter hvad jeg kender til Forholdene. Men i øvrigt vil disse Sager jo blive underkastet en nærmere Undersøgelse og Overvejelse i Sommerens Løb.

Der er en anden Ting, som gælder Assistentklasserne og ingen som helst andre. Det er, at fra Rigsdagens Side er dette Spørgsmaal atter og atter taget op, særlig gennem Betænkninger fra Lønningsudvalget og — som det jo ogsaa nu blev dokumenteret — fra forskellige Trafikministres, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes Side. Det, at dette Spørgsmaal saaledes er blevet draget frem paa en ganske særlig Maade og understreget som intet andet, kan jo kun have den Mening, som ogsaa fremgaar af de paagældende Udtalelser, at der her foreligger Anomalier og uheldige Forhold i langt, langt højere Grad end paa noget som helst andet Punkt. Ellers var der jo ikke nogen Mening i, at det ærede Medlem som Trafikminister og andre Ministre og Lønningsudvalget Gang paa Gang skulde have fremdraget netop dette specielle Spørgsmaal.

Jeg er overbevist om, at denne Betragtning vil bekræfte sig ved den Undersøgelse, som vil blive foretaget i Sommerens Løb.

Friis-Skotte: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at han sammenblander to Ting — jeg skal ikke bebrejde det ærede Medlem det, da han er traadt ind som Vikar for et andet Medlem, et Medlem af Lønningsudvalget —, det ærede Medlem sammenblander det: at forøge saa vidt muligt ordinære Avancementsstillingers Antal

og det at oprette en kunstig Avancementsklasse. Det, jeg i 1925—26 henvendte mig til Lønningsudvalget om, var at forøge Kontrolørernes Antal indenfor Statsbanerne ud fra den Opfattelse, at det vilde være muligt ved en Fordeling af det mere og det mindre kvalificerede Arbejde at oprette adskilligt flere Kontrolørstillinger, saaledes at der i Stedet for to Assistentter blev en Kontrolør og en Kontorist, saadan at man fik det mere manuelle Arbejde skubbet over til mindre uddannet Personale og oprettede Kontrolørstillinger, hvor det var paakrævet. Det begyndte jeg med i 1925—26 og 1926—27, men jeg mødte en ret stor Modstand indenfor Lønningsudvalget, indenfor Venstre, idet Venstres Modstand mod denne Forbedring af Avancementsforholdene var saa stærk, at Venstre som bekendt tog det opsigtvækkende Skridt at gaa imod selve Normeringsloven for 1926—27 under Hensyn til de mange Avancementsstillinger, jeg der havde tilladt mig at foreslaa. Venstre skrev i sin Betænkning om Normeringsloven for 1926—27: „Vestres Medlemmer i Udvalget udtalte allerede ved Behandlingen af sidste Aars Normeringslov — det var altsaa den første Gang, jeg kom —

„Betæneligheder ved at gaa med til de da foreslaaede Forøgelser af Avancementsstillingeres Antal.“

Venstre siger videre, at det ikke kan erkende, at man fra Ministeriets Side ved det foreliggende Forslag til Normeringslov for 1926—27 har taget Hensyn dertil, idet man navnlig, hvad Avancementsstillingerne angaar, endog foreslaar en usædvanlig stor Forøgelse af disse. Og man slutter med at sige:

„Selv om Mindretallet har Sympati for adskillige af de stillede Forslag om Avancementsforbedringer for de paagældende Tjenestemænd, mener man, under Hensyn til det ovenfor anførte og tillige under Hensyn til Statens økonomiske Forhold samt under Hensyn til, at Forholdene indenfor de private Erhverv tegner sig meget mørke, hvorfor det vil være ubilligt overfor disse under saadanne Forhold at gaa til ikke uvæsentlige Forhøjelser af Statens Lønningsudgifter, ikke at kunne stemme for det foreliggende Lovforslag.“

Altsaa, det, som jeg arbejdede paa, at forøge Antallet af normale Avancementsstillinger, som findes i selve Tjenestemandsløven, det blev modarbejdet saa stærkt, at man fra meget betydende Side indenfor dette Ting overhovedet ikke vilde stemme for den paagældende Normeringslov; og dette maatte selvfølgelig indvirke paa det Normerings-